

PB-013**İlk trimesterde tanısı konulmuş parapagus dicephalus yapışık ikiz gebelik**

Bülent Çakmak¹, Ferdane Yıldızhan Çakmak²,
Çağlar Deniz³, Fulya Zeynep Metin¹

¹Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Tokat; ²TC Sağlık Bakanlığı Kamu Hastaneler Birliği, Tokat Devlet Hastanesi, Tokat; ³TC Sağlık Bakanlığı Kamu Hastaneler Birliği, Sorgun Devlet Hastanesi, Yozgat

Amaç: Yapışık ikizler oldukça nadir görülen morbidite ve mortalitesi yüksek olan durumlardır. Erken tanı gebelik tabiiğinde önemlidir. Bu yazıda ilk trimester ultrasonografi değerlendirilmesinde tanı almış bir parapagus dicephalus yapışık ikiz olgusunun sunulması amaçlanmıştır.

Olgu: 24 yaşında ikinci gebeliği olan hasta rutin ilk trimester rutin muayene için kliniğimize başvurdu. Özgeçmişinde iki yıl önce vajinal yolla doğum öyküsü dışında herhangi bir özellik yoktu. Ultrasonografik değerlendirmede 12 hafta ile uyumlu parapagus dicephalus yapışık ikiz görünümü mevcuttu. Ayrıntılı değerlendirmede iki boyun ve iki baş ile birlikte tek toraks ve abdomen izlendi. Kolumna vertebralis torakstan itibaren birleşik olup üst kol ve üç alt ekstremitte izlendi. Ailenin onamı alınıp terminasyon yapıldıktan sonar yağılan postabort materyalin incelemesinde de ultrasonografik değerlendirmede saptanan görünümler verifiye edildi.

Sonuç: Yapışık ikizlerde erken tanı konulması gebelik yönetiminde ve gerekli olgularda erken gebelik terminasyonu yapılmasına olanak sağlaması açısından önemlidir.

Anahtar sözcükler: Yapışık ikiz, parapagus dicephalus, prenatal ultrasonografi.

PB-014**Preterm erken membran rüptürü olan gebelerde maternal ve fetal sonuçlar**

Abdulkadir Turgut, Ali Özler, Serdar Başaranoğlu,
Senem Yaman Tunç, Elif Ağaçayak, Neval Yaman Görük,
Ahmet Yıldızbakan, Talip Gül

Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Diyarbakır

Amaç: Preterm doğum, neonatal morbidite ve mortalitenin önemli ve sık bir nedeni olan prematür erken membran rüptürünün (PEMR) maternal ve fetal sonuçlarının incelenmesi.

Yöntem: Çalışmada Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum servisine Ocak 2011-Aralık 2012 tarihleri arasında başvuran PEMR'li 94 hasta retrospektif olarak incelendi. Hastaların yaşı, gravidası, paritesi, abortus sayısı, yaşayan çocuk sayısı, obstetrik hikayeleri, doğumdaki ge-

belik haftası, klinik bulguları ve laboratuvar değerleri, doğum şekli, sezeryan endikasyonu, bebeğin doğum ağırlığı ve boyu, 1.-5. dk APGAR skorları irdelendi.

Bulgular: Hastanemizde PEMR insidansı %3.8 idi. Hastalarımızda ortalama doğum haftası 31.5±3.1 (minimum: 25.0 - maksimum: 36.0), izlem süreleri 6.1±2.2 (minimum: 4.0 - maksimum: 13.0) gündü. Yenidoğanların 48'i (%51.1) gözleme, 46'sı (%48.9) yenidoğan yoğun bakıma alındı. Yoğun bakıma alınan 14 (%14.9) yenidoğanın postpartum 24 saat içinde ex olduğu, 5 (%5.3) yenidoğanın sepsis sonrası ex olduğu tespit edildi. Ex olan yenidoğanların ortalama gebelik haftaları (26.7±1.6) idi. Gestasyonel hafta arttıkça 1. dk (r=0.660, p=0.000) ve 5. dk (r=0.695, p=0.000) APGAR değerlerinin arttığı gözlemlendi.

Sonuç: PEMR maternal-fetal morbidite ve mortaliteye yol açan ve hala güncelliğini koruyan bir obstetrik problemdir. Başvuran hastalar dikkatli bir şekilde değerlendirilmeli, tanı mutlaka kesinleştirilmeli, gebelik haftası ve enfeksiyon bulguları başta olmak üzere gebeliği komplike edebilecek tüm faktörler göz önünde bulundurularak hastaya özgü uygun tedavi yöntemi uygulanmalıdır. Bu olgular erişkin ve yenidoğan yoğun bakım servisi hizmetinin verildiği ileri merkezlerde takip ve tedavi edilmelidir.

Anahtar sözcükler: Erken doğum, maternal ve fetal sonuçlar, preterm erken membran rüptürü,

PB-015**Postpartum retroperitoneal hematoma sekonder gelişen akut derin ven trombozu**

Ali Özler¹, Serdar Başaranoğlu¹, Abdulkadir Turgut¹,
Ahmet Türkoğlu², Ahmet Yalınkaya¹

¹Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Diyarbakır, Türkiye; ²Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi Anabilim Dalı, Diyarbakır, Türkiye

Amaç: Postpartum dönemde genel durum bozukluğu nedeniyle başvuran, yaygın batın içi kanama nedeniyle relaparotomi yapılan ve retroperitoneal hematoma nedeniyle takiplerde akut derin ven trombozu gelişen bir olgunun sunumu amaçlanmıştır.

Olgu: 42 yaşında, miad gebe (G9P8Y7), dış merkezde mükkerrer sezeryan endikasyonu ile operasyona alınıyor. Hastanın operasyon sonrası vital bulgularının bozulması üzerine (nabız >120/dk; TA< 90/60 mm-Hg) yapılan ultrasonografik değerlendirmede yaygın batın içi kanama izlenmiş ve hasta kliniğimize refere edilmiş. Hastanın kliniğimizde yapılan batın içi ultrasonografik değerlendirmesinde perihepatik, perisplenik ve douglasta yaygın serbest mayı izlendi. Hastaya acil relaparotomi kararı alındı. Yapılan batın içi gözlemlerde

uterus insizyon hattı ve sol uterin arter seviyesinden aktif kanama ve batın içinde yaklaşık 1500 cc hemorajik mayi olduğu gözlemlendi. Hemorajik mayi aspire edildi, uterus insizyon hattı ve sol uterin arter segmenti yeniden sütüre edildi. Kanama kontrolü sonrası retroperitoneal sahada yaygın hematoma olduğu gözlemlendi. İntraoperatif genel cerrahi ile konsulte edildi ve hastaya retroperitonea müdahale düşünülmeydi. Batın dren yerleştirilmesi sonrası kapatıldı.

Hastanın postoperatif izleminde vital bulguları stabil seyretti. Post-operatif dördüncü gün sağ bacağına şişme, kızarıklık ve ağrı gelişmesi üzerine alt ekstremitelere renkli doppler ultrasonografik incelemesi yapıldı. Bu incelemede akut derin ven trombozu ile uyumlu görünüm izlendi. Hastaya antitrombotik tedavi başlandı ve post-operatif 12. gün hasta şifa ile taburcu edildi.

Sonuç: Sezeryan doğum esnasında uterin arter veya dallarından retroperitonea kanama olabileceği unutulmamalı. Bu kanamaların batın içi ve retroperitoneal sahada yaygın hematoma oluşturabileceği ve nadir de olsa hayatı tehdit eden morbiditelerin gelişimine sebep olabileceği göz ardı edilmemelidir.

Anahtar sözcükler: Derin ven trombozu, post-partum kanama, relaparotomi, sezeryan

PB-016

Nadir görülen lethal iskelet displazisi: Roberts-SC fokomeli sendromu

Serdar Başaranoğlu, Ali Özler, Neval Yaman Görük, Senem Yaman Tunç, Elif Ağaçayak

Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Diyarbakır, Türkiye

Amaç: Post partum dönemde muayene bulguları ve görüntüleme yöntemleriyle Roberts-SC sendromu düşünülen bir olgunun sunumu amaçlanmıştır.

Olgu: 28 yaşında, gravida 5, para 2 olan gebe hasta, dış merkezden iskelet displazisi ön tanısıyla polikliniğimize refere edildi. Hastanın detaylı ultrasonografik değerlendirmesinde ortalama 19 hafta ile uyumlu gebeliği, her iki üst ve alt ekstremitelerin proksimal ve distalinde ileri derecede kısalık (şiddetli mikromeli), vertebral kemik yapılarında demiyelinizasyon, bilateral koroid pleksus kistleri ve toraks ön-arka çapının azaldığı izlendi. Hastada mevcut bulgularla lethal iskelet displazisi düşünüldü. Patolojik ultrasonografik bulgular nedeniyle aileye fetal kromozom analizi önerildi, fakat kabul edilmedi ve gebeliğin devamı yönünde karar alındı. Gebelik takiplerini dış merkezde yaptıran hasta sancılarının olması, suyunun gelmesi nedeniyle doğumunu yapmak üzere tekrar kliniğimize refere edildi. Kontrol ultrasonografik değerlendirmede ileri derecede hidrosefali ve azalmış beyin parankim

dokusu mevcuttu, karın çevresi 38 hafta ile uyumluydu, bilateral alt ve üst ekstremiteler amniyon mayinin yetersiz olması nedeniyle net değerlendirilemedi. Mükerrer sezeryan endikasyonu ile opere edilen hasta 2700 gr, 42 santimetre boyunda, 3-4 APGAR skorlu bir kız bebek doğurtuldu. Yenidoğan yoğun bakımında gözleme alınan bebeğin genel durumunun kötüleşmesi üzerine post-partum 24 saat içinde kaybedildi. Anne postpartum 2. gün şifa ile taburcu edildi.

Sonuç: Roberts-SC fokomeli sendromu değişik klinik bulguların birarada bulunduğu nadir görülen otozomal resesif kalıtım gösteren bir hastalıktır. Prenatal ultrasonografik değerlendirme ve sitogenetik incelemelerde erken sentromer ayrılmasının bulunması diğer iskelet displazilerden ayırımı sağlayabilir. Hastalara sonraki gebeliklerinde fetal anomalinin erken tespiti ile danışmanlık hizmetinin verilmesi önem arz etmektedir.

Anahtar sözcükler: Roberts sendromu, fokomeli, fetal anomalisi, prenatal tanı

PB-017

Komplike gebelik veya doğum sonrası cinsel fonksiyonlarda uzun dönemde görülen değişiklikler

Ali Özler¹, Mehmet Sıddık Evsen¹, Pınar Em¹, Adulkadir Turgut¹, Serdar Başaranoğlu¹, Yasin Bez², Ahmet Yalınkaya¹, Talip Gül¹

¹Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Diyarbakır; ²Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Psikiyatri Anabilim Dalı, Diyarbakır

Amaç: Bu çalışmada komplike gebelik veya doğum öyküsünün hastaların uzun dönemde cinsel fonksiyonları üzerine olan etkilerini değerlendirmek ve cinsel fonksiyonları etkileyen olası risk faktörlerini belirlemek.

Yöntem: Çalışma grubu obstetrik öykülerinde ağır preeklampsi, plasenta previa totalis, dekolman plasenta, post partum atoni komplike gebeliği olan hastalardan oluşturuldu. Kontrol grubu yaş, parite, doğum şekli, meslek, gelir düzeyi ve eğitim durumu çalışma grubu ile eşleşen kadınlardan oluşuyordu. Her iki grupta yer alan hastaların doğum öyküleri son 6 ay ile 2 yıl içerisindeydi. Hastaların tekrar gebe kalma ve son doğumdaki ölüm korkusu anketler ile ölçüldü. Cinsel fonksiyonları değerlendirilmesi amacıyla Arizona cinsel deneyim skalası (ASEX) kullanıldı. Komplike gebelik veya doğumu olan ve olmayan kadınların cinsel fonksiyonları karşılaştırıldı.

Bulgular: Çalışma grubunda son doğumda görülen ölüm ve tekrar gebe kalma korkusu kontrol grubuna göre anlamlı ola-